

Sandvikens Bataljons årsrapport 1980

Offiserer 1980.

Trond Ingebrigtsen	Sjef
Torbjørn Hansen	1. kompanisjef
Per A. Flygansvær	2. kompanisjef
Terje Kal-Iestad	Fanebærer
1110m Fjærestad	Tambur
Arne Lynngård	2. løytnant
Geir R. Fonnes	4. løytnant
Fredrik Staib	1. faneoffiser
Stein O. Natland	2. faneoffiser
Rolf Ingebrigtsen	3. faneoffiser
Oddvar Kallestad	4. faneoffiser
Dag H. Johnsen	Adjutant.

Dette året får korpset en ny 25 manns komité som skal forberede 125-årsjubileet 1982 og målet er selvsagt å skaffe et tilstrekkelig beløp for å kunne avvikle det hele. Her finner man da også historiekomiteen, som er den tredje siden jubileet i 1932. Denne gangen har vi det aller største håpet om at Sandvikens Bataljons historie skal bli en realitet. Hovedkasserer Roald Jønsson har satt opp et budsjett for hva det vil koste bare å utstyre korpset. Det er ikke småpenger det er tale om, og han har brukt overskriften "Sandvikens Bataljon til 85 tusen". Han har da tatt med rifler, luer, vindjakker, trommer og sabler og en del diverse. Men korpset fortsetter å marsjere, det lar seg ikke stoppe på grunn av disse "bagateller". Vi tar med oppsummering av sjefen, Trond Ingebrigtsen, som i store trekk tar for seg handlingsmønsteret dette året: Fint vær, nervøs sjef, opprømte buekorpsgutter, glade foreldre og buekorpsinteresserte. Det er vel det første inntrykk man sitter igjen med etter at Sandvikens Bataljon startet opp lørdag den 8. mars. Det fortsatte bra mens vi ekserserte frem til utmarsjen som skulle være den 27. april. Tradisjonen tro skulle utmarsjen gå til Stemmemyren som vanlig, men vi kunne ikke få leie den denne dagen, og hva skulle vi da gjøre? De to korps råd kom sammen og vi klarte å få i stand en ordning slik at vi fikk låne Nordnesdalen søndag 27. april. Men der var flere hindre i løypen som vi måtte over før vi kunne gå i mål. Det ene var transporten, siden Nordnesdalen ligger i Fyllingsdalen og det andre var avslutningen. Mathismarkens Bataljon hadde nemlig fått disposisjonsrett over Mulebanen hver søndag i hele sesongen. Det ordnet seg på et vis idet Bergen Sporvei ordnet transporten etter at vi hadde snakket med overinspektøren på Småstrandgaten som satte inn en ekstra buss fra Trygdekontoret og så langt de kunne komme mot Nordnesdalen. Heldigvis har vi i Sandviken også en flott skole, nemlig Sandviken Skole, og denne skolen har en "veldig" grei vaktmester som ordnet avslutningen for oss. I tillegg til dette hadde vi også fått lov til å trene på skoleplassen på lørdager. Flott gjort, og en takk til ham fra Sandvikens Bataljon.

Vi fikk fint vær, og vi kom oss ut i Nordnesdalen uten vanskeligheter. Sportslig lå kanskje Skansens et hakk over oss, men det fikk vi finne oss i. I fotball vant Skansens knepent for soldater med 9-0. Jo, der står 9-0! Men red litt flaks kunne det gjerne vært omvendt. Offiserene derimot klarte seg bedre. Da tiden var ute var stillingen 2 - 2. Straffesparkkonkurranse måtte til, og der tapte vi. I løping gikk det heller ikke noe bedre. Det hele endte da med at vi avsluttet dagen på Sandviken Skole en smule "nedkjempet", men ellers med godt humør. Lørdag 3. mai deltok SSS-alliansen i jubileet til Vesta. Korpsene sto oppstilt i espalier foran Grieghallen, mens slagergjengene trommet etter tur. Søndag 4. mai skulle vise seg å bli en festdag for hele

Sandviken og halve Bergen. Full fest og stormende jubel var det på Sandvikstorget den dagen Sandviksguttene forening sto for arrangementet. Der ble avduking av den fornøyelige "pratebenken" rundt det nyplantede treet og Sandvikens Bataljon marsjerte for første gang i sine nye uniformer. Eller var der mange andre morsomme innslag med "Finnemannen", Kanuttene og Knickersgjengen. 10. mai skulle vi endelig få vise hva vi var god for i fellesoppvisningen. Sandvikens Bataljon var dette året arrangør. Det ble en vellykket dag. Presis kl. 16:00 marsjerte man fra Torgalmenning og til Mulebanen hvor det ble holdt en vellykket oppvisning med etterfølgende parademarsj. Dette er en ting som folk tilsynelatende setter stor pris skal man dømme etter antall publikummere. Guttene ble belønnet med hot dogs og brus i Buekorpshuset etter dysten.

17. mai ble også feiret som seg hør og bør. Det var et usedvanlig vakkert vær og ventingen på Festplassen ble en varm affære. Heldigvis var det ingen som fikk "dånedimpen", men det var godt å komme i gang. Etter prosesjonen marsjerte man til Buekorpshuset hvor Damegarden hadde laget tilstelning for guttene. Ære være dem for det. 1. juni stilte korpset på Skansen for å gratulere korpset med 120 års dagen. Sjefen (undertegnede) Trond Ingebrigtsen, holdt en "lang" tale, og var førstemann som kom frem av gratulantene, og fikk levert fra seg sin gave og man pustet lettet ut. på Mulebanen ble der oppvisning av jubilanten som ble god. Landturen er referert et annet sted, og på grunn av visse omstendigheter må denne tas med her.

Landturen

Helgen 6-8. juni dro man på en to dagers tur til Knutzon og Færstad feriekoloni som ligger et stykke forbi Os. Været var strålende, og bussturen gikk fint. Det var et idyllisk sted man kom til, hvor korpset ble innlosjert i et stort hus, mens foreldre og andre i et lite. Alt gikk fint, man hadde leker, fotballkamper etc og vi hadde premieutdeling Hvor et lag fra Damegarden vandt første prisen foran selvsikre mannfolk!! Dette høstet selvsagt stort bifall. Vår årlige døping skulle finne sted om søndagen. Det var ikke langt til sjøen hvor kolonien hadde en egen badestrand. Her lå det et fartøy som noen dykkere hadde brakt på land. Det lå noe nedsunken, men relativt godt stivet av, så det skulle egne seg ypperlig til døpingen hvor soldatene kaster offiserene på vannet. Imidlertid skjedde det fatale at der kom altfor Mange personer over i en side, og avstiverne knakk og båten la seg på side og den ene masten knakk. En av våre soldater fikk den dessverre over hånden som også knakk, og en annen gutt fikk brystet sitt oppskrapet. Skadene ble tatt hånd om, og man var glade for at det ikke gikk verre. Det ble gjort klart til hjemreise, men det var en som ikke ville slippe oss og det var en bonde på stedet. Men etter at vi fikk forklart ham at det var helt uforskyldt at kyrne og oksene hans løp til Os på grunn av trommene fikk vi reise. Det var liksom uhellet ikke ville slippe oss denne fine helgen, for da vi marsjerte utover til Sandvikstorvet, fikk vi et voldsomt regn på oss ved Rothaugen, og det stoppet ikke før vi var ferdige med ordens- og medaljeutdelingen det får man si var en begivenhets full landtur, etter en god sesong.